

melser i det foreliggende Lovforslag. Man kan dog ikke paaberaabe sig, at Beværterloven af 1912 har virket paa en saadan Maade, at det nu er nødvendigt, thi det er ikke sandt. Beværterloven af 1912 virkede fra 1912 til 1914. Saa kom Krigen, og i den Tid har der sandelig ikke været for megen Spiritus at handle med. Det kan derfor ikke bruges som Grund til nu at drage Handelen ind her. Med Paastanden om, at det skulde være nødvendigt, at der er Kommuneafstemning, forholder det sig ligesom med det andet; man har villet tendere mod Forbud, og saa skulde selvfølgelig Handelen slaa Følge. Nu er der af det ærede 6te landskingsvalgte Medlem (Ejsing) under Forudsætning af, at § 27 bibeholdes, som den staar i Lovforslaget, stillet Ændringsforslag om, at der kommer til at staa „en detail“, det vil sige, at Grossisten ikke skal være mellem dem, hvis Bevilling kan gøres til Genstand for Kommuneafstemning. Ja, men hvorledes skal en Vingrossist dele sig? Det er vist nemlig saaledes, at de fleste Vingrosserere tillige har Detailsalg, har en Vinbutik, og skal han saa nøjes med et simpelt Borgerskab for sin Grossistforretning, medens han for sit Detailsalg, fra hvilket han ogsaa sælger en Gros, skal have den Mulighed at kunne komme under Kommuneafstemning? Jeg tror, det vil blive for stærk en Deling, og jeg ved ikke, hvorledes en saadan Vingrossist vil stille sig i det enkelte Tilfælde overfor sig selv, om han kan dele sig. Jeg tror, han en Gang imellem vil komme i et Dilemma, hvor han har Grossisten paa den ene Side og Detaillisten paa den anden, og saa sælger Grossisten det, som Detaillisten skulde sælge. Herre Gud, Menneskene er jo skrøbelige Væsener og udsat for Fristelser, og jeg kunde tænke mig, en saadan Vingrossist kunde blive udsat for den Fristelse som Grossist at sælge det, han ellers solgte som Detaillist. Der er intet sket, mener jeg, som gør en Lovændring nødvendig. Krigsbestemmelserne, Restriktionerne, har forhindret, at Bestemmelserne om Handelen kunde udfolde sig, som de vilde have gjort under almindelige Forhold. Der er derfor ikke ringeste Grund til at forandre noget ved § 27. Jeg har paa et Tidspunkt været af den Opfattelse, at naar der i Udvalget blev et Flertal for, at § 27 skulde udgaa, stod den højtærede Minister paa den Side. Jeg ser ikke, at det af Betænkningen fremgaar, at Ændringsforslaget er tiltraadt af Ministeren, men det kan være, det kommer ved en Tilslutning her. Jeg antager, at det vilde give Forslaget nogen Vægt, hvis Ministeren vilde erklære, at han tilfræder det.

I øvrigt vil jeg anbefale de Mindretalsændringsforslag, hvortil jeg er Medforslagsstiller, og som jeg nu har motiveret, samt de Flertalsændringsforslag, hvortil vi to smaa Mindretal er Medforslagsstillere.

Holdgaard: Som det allerede blev nævnt i Formiddags af Udvalgets Ordfører, har Udvalget delt sig i et Flertal og et Mindretal, et Flertal paa 9 og et Mindretal paa 6 Medlemmer. Det forekom mig, at den ærede Ordfører brugte en træffende Betegnelse for Flertallet, da han sagde, at det var et meget forskelligartet Flertal. Dette har man allerede faaet Indtryk af ved de Taler, der nu er holdt for at begrunde Flertallets Forslag.

Den Gang vi for 2—3 Aar siden behandlede denne Sag ved første Behandling, var man fra alle Sider enig om, at man gennem dette Lovforslag ogsaa vilde fremme Ædrueligheden, og det er jo i og for sig ogsaa kommet frem under Forhandlingen i Dag. Det blev udtalt af den ærede Ordfører, at ogsaa han har Sympati for Afholdsbevægelsen. Man fik nærmest Indtryk af, at det var den Afholdsbevægelse, der har eksisteret for nogle Aar tilbage, ikke saa meget den, der virker nu, idet han ikke syntes, den vilde passe sig selv, den vilde gribe meget ind i andres Rettigheder. Jeg kan som Medlem af Mindretallet ikke forstaa den Maade, hvorpaa man fra Flertallets Side vil fremme Ædrueligheden, men det kommer vel af, at vi ser noget væsensforskelligt paa det. Thi dersom man ser saadan paa Sagen, som den ærede sidste Taler gav Udtryk i Begrundelsen af det Forslag, hvortil han er Medforslagsstiller, om at forhøje Vægtgrænsen for Øllet, at det var for Øllets Skyld, at det, som han udtrykte sig, var Synd for Øllet, forstaaer jeg meget vel, at vi ikke kan blive enige. Jeg maa nemlig se paa Sagen ud fra den anden Betragtning; jeg ser paa den under Hensyn til, hvad der baader Befolkningen bedst, og ikke under Hensyn til Øllet.

Jeg vil gerne tilføje, at man fremsætter da ogsaa baade i Motiveringen her og i Betænkningen Paastande, der ligger noget udenfor Virkeligheden, idet man udtaler, at man maa erklære sig som bestemte Modstandere af Alkoholforbud. Det er jo ikke det, der ligger for her, og det var i den Forbindelse ikke saa nødvendigt for den ærede sidste Taler at udvikle for os, hvor skrækkeligt det saa ud i Norge med Hensyn til Alkoholforbud. Det skal jeg ikke opholde mig ved. Det er muligt, at